A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (ötödik tanács)

2013. november 7.*

„Nemzeti közigazgatási eljárás — Tisztán belső helyzet — Közigazgatási aktusok — Indokolási kötelezettség — Az indokolás hiányának a közigazgatási aktussal szemben indított bírósági eljárás során való pótlására vonatkozó lehetőség — Az EUMSZ 296. cikk második bekezdésének és az Európai Unió Alapjogi Chartája 41. cikke (2) bekezdése c) pontjának értelmezése — A Bíróság hatáskörének hiánya”

A C-313/12. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana (Olaszország) a Bírósághoz 2012. június 28-án érkezett, 2012. június 19-i határozatával terjesztett elő az előtte

Giuseppa Romeo

és

a **Regione Siciliana**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (ötödik tanács),

tagjai: T. von Danwitz tanácselnök (előadó), Juhász E., A. Rosas, D. Šváby és C. Vajda bírák,

főtanácsnok: Y. Bot,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– G. Romeo képviseletében M. Viaggio avvocatessa,

– az Európai Bizottság képviseletében C. Cattabriga és H. Krämer, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: olasz.

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az EUMSZ 296. cikk második bekezdésében, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta) 41. cikke (2) bekezdésének c) pontjában szereplő, a közigazgatási aktusok indokolására vonatkozó elv értelmezésével kapcsolatos.

2 E kérelmet a G. Romeo és a Regione Siciliana között, G. Romeo nyugdíja összegének csökkentését és a korábbi időszakokban átutalt összegek visszatérítését előíró határozat tárgyában indult jogvita keretében terjesztették elő.

Az olasz jog

3 A 2005. február 11-i 15. sz. törvénnyel (a GURI 2005. február 21-i 42. száma, 4. o.) módosított, a közigazgatási eljárásra és a közigazgatási dokumentumokhoz történő hozzáféréshez való jogra vonatkozó új szabályokról szóló, 1990. augusztus 7-i 241. sz. törvény (a GURI 1990. augusztus 18-i 192. száma, 7. o.; a továbbiakban: 241/1990. sz. törvény) 1. cikkének (1) bekezdése előírja:

„A közigazgatási tevékenység törvényben meghatározott célokat követ, és e tevékenységet a takarékosság, a hatékonyság, a pártatlanság, a nyilvánosság és az átláthatóság követelménye a jelen törvényben és az egyes eljárásokat szabályozó egyéb rendelkezésekben, valamint a közösségi jogrendből fakadó elvekben szereplő részletszabályoknak megfelelően szabályozza.”

4 Az indokolási kötelezettségre vonatkozóan a 241/1990. sz. törvény 3. cikkének (1) és (2) bekezdése így rendelkezik:

„(1) A (2) bekezdésben foglalt eseteket kivéve minden közigazgatási határozatot [...] indokolni kell. Az indokolásnak tartalmaznia kell a ténykörülményeket, valamint azokat a jogi indokokat, amelyek alapján a közigazgatási szerv e határozatot az ügyiratok előzetes vizsgálatának eredménye alapján meghozta.

(2) A normatív aktusokat és az általános hatályú aktusokat nem kell indokolni.”

5 A 241/1990. sz. törvény 21g. cikke (2) bekezdésének első albekezdése előírja:

„Az eljárási szabályok vagy az aktusok alakszerűségére vonatkozó szabályok megsértésével elfogadott határozat nem semmisíthető meg, ha – tekintettel arra, hogy e határozat elfogadása a közigazgatás mérlegelést nem engedő jogkörébe tartozik – nyilvánvaló, hogy annak rendelkező része nem térne el a ténylegesen elfogadottól.”

6 A közigazgatási határozatokra, a közigazazási dokumentumokhoz való hozzáférési jogra és a közigazgatási tevékenység működésének javítására vonatkozó rendelkezésekről szóló, 1991. április 30-i 10. sz. szicíliai tartományi törvény (a továbbiakban: 10/1991. sz. szicíliai tartományi törvény) 3. cikke szó szerint megismétli a 241/1990. sz. törvény 3. cikkét.

7 A 10/1991. sz. szicíliai tartományi törvény 37. cikke ekképp rendelkezik:

„A jelen törvényben nem szabályozott esetekben a 241/1990. sz. törvény rendelkezései a későbbi módosításokkal és kiegészítésekkel, valamint e törvény végrehajtási intézkedéseivel együttesen alkalmazandók, amennyiben azok összeegyeztethetők egymással.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

8 G. Romeo, aki a Regione Siciliana alkalmazottja volt, az utóbbi által folyósított nyugdíj jogosultja. Egy 2007-ben kelt feljegyzésben a Regione Siciliana tájékoztatta G. Romeót arról, hogy a nyugdíjának egy korábbi tartományi rendelettel megállapított összege magasabb annál, mint amire ténylegesen jogosult lenne, és ezt az összeget csökkentik, valamint ezzel egyidejűleg a jogosulatlanul kifizetett összegeket vissza kell térítenie.

9 G. Romeo megsemmisítés iránti keresetet nyújtott be e feljegyzéssel szemben a Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Sicilianához (Számvevőszék, Szicília tartomány ítélkező tanács) az aktus indokolásának teljes hiányára hivatkozva, amely többek között nem teszi lehetővé a nyugdíjának csökkentését, és a jogosulatlanul kifizetett összegek visszatéríttetését igazoló ténybeli és jogi elemek megállapítását. A bírósági eljárásban a Regione Siciliana a 241/1990. sz. törvény 21g. cikke (2) bekezdésének első albekezdése alapján azzal érvelt, hogy a megtámadott feljegyzés jogszerű, és kiegészítette a megtámadott intézkedés indokolását.

10 A Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana hivatalból felvetette azt a kérdést, hogy a 241/1990. sz. törvény 21g. cikke (2) bekezdésének első albekezdése összeegyeztethető-e az uniós joggal, valamint a közigazgatási aktusok indokolásának az ugyanezen törvény 3. cikkében és a 10/1991. sz. szicíliai tartományi törvény 3. cikkében biztosított elvével.

11 Az előzetes döntéshozatalra utaló határozatban a Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana kifejti a Bíróságnak az előterjesztett kérdések megválaszolására vonatkozó hatáskörével kapcsolatos megfontolásokat. A Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana legelőször is megjegyzi, hogy az alapüggyel kapcsolatban bírósági feladatokat lát el. A nyugdíjak tárgyában ugyanis az ügy érdemével kapcsolatos kizárólagos igazságszolgáltatási jogköre van, és hatáskörrel bír a közigazgatási határozatok megsemmisítésére. Ezért a C-192/98. sz. ANAS-ügyben 1999. november 26-án hozott végzés (EBHT 1999, I-8583. o.) és a C-440/98. sz. RAI-ügyben hozott végzés (EBHT 1999., I-8597. o.) alapjául szolgáló ügyekkel ellentétben, amelyekben a Bíróság megállapította, hogy nem rendelkezik hatáskörrel a Corte dei conti által előterjesztett kérdésekről határozni, a jelen jogvita keretei között nem közigazgatási hatóságnak kell tekinteni ez utóbbit, hanem az EUMSZ 267. cikk értelmében vett bíróságnak.

12 Emellett, tekintettel a 241/1990. sz. törvény 1. cikkének (1) bekezdésében az uniós jogra való utalásra, a jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelmet a közigazgatási aktusok indokolása elve – mint az európai közigazgatási jog egyik elve – egységes értelmezésének szükségessége igazolja. Igaz, hogy a Corte dei conti egy hasonló ügyben már a Bírósághoz fordult a jelen ügyben feltett harmadik és negyedik kérdéssel azonos kérdéseket megfogalmazva, és a Bíróság a C-482/10. sz. Cicala-ügyben 2011. december 21-én hozott ítéletében (EBHT 2011., I-14139. o.) kimondta, hogy a 241/1990. sz. törvény 1. cikkének (1) bekezdése nem tartalmaz közvetlen és feltétel nélküli utalást az EUMSZ 296. cikk második bekezdésre és a Charta 41. cikke (2) bekezdésének c) pontjára, így a Bíróság megállapította, hogy nincs hatásköre a feltett kérdések megválaszolására.

13 Mindazonáltal a Consiglio di Stato által 2011. május 10-én hozott, az állatvilággal és a vadvilággal kapcsolatos valamely közigazgatási aktus jogellenességének jogi következményeire vonatkozó 2755/2011. sz. határozatra tekintettel ismét a Bírósághoz kell fordulni ugyanezen kérdésekkel, valamint egy további kérdéssel. A Consiglio di Stato a 2010. július 2-i 104. sz. törvényerejű rendelet mellékletét képező közigazgatási eljárásról szóló törvénykönyv 1. cikkét alkalmazva, amely kimondja, hogy a „közigazgatási bíróság teljes körű és hatékony védelmet biztosít az Alkotmány és az európai jog elvei alapján”, közvetlenül és feltétel nélkül alkalmazta az EUMSZ 264. cikket és mellőzte a nemzeti eljárásjogi szabályok alkalmazását.

14 A Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana ebből azt a következtetést vonja le, hogy a Consiglio di Stato annak kimondásával, hogy az EUMSZ 264. cikket kell alkalmazni, túllépett a fent hivatkozott Cicala-ügyben hozott ítéleten, és azt kívánja megtudni, hogy ez utóbbi bíróság pontosan alkalmazta-e a Bíróság e cikkre vonatkozó ítélkezési gyakorlatát.

15 A Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana szerint a Consiglio di Stato fenti határozatára tekintettel felmerül a kérdés, hogy valamely nemzeti bíróságnak lehetősége van-e arra, hogy az uniós jogra közvetlen és feltétel nélküli utalást tartalmazó nemzeti szabályozás alapján tévesen értelmezze és alkalmazza az uniós jogot.

16 A jelen ügyet illetően a Corte dei Conti, sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana úgy véli, hogy a 241/1990. sz. törvény 21g. cikke a nemzeti ítélkezési gyakorlat szerinti értelmezésben ellentétes a Bíróságnak a közigazgatási aktusok indokolására vonatkozó ítélkezési gyakorlatával. Amennyiben a Corte dei Conti, sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana köteles volna ezen értelmezés szerint alkalmazni e 21g. cikket, úgy eltérne a Bíróságnak az indokolási kötelezettségre vonatkozó ítélkezési gyakorlatától, annak ellenére, hogy a 241/1990. sz. törvény 1. cikkére tekintettel a Bíróság ítélkezési gyakorlatát kellene követnie.

17 Emellett noha nyilvánvaló, hogy a jelen ügyben tisztán belső helyzetről van szó, a fenti megfontolások tekintetében el kell dönteni, hogy az indokolási kötelezettségre vonatkozó uniós jogi elvet alkalmazni kell-e a tagállami nyugdíj tárgyában hozott nemzeti közigazgatási aktusokra is.

18 E körülmények között a Corte dei Conti, sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

„1) A nemzeti bíróság azon nemzeti szabályozás alapján, amely a kizárólagosan belső jogviszonyok tekintetében az európai jogra hivatkozik, értelmezheti-e és alkalmazhatja-e ezen jog normáit és alapelveit úgy, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlata által adott értelmezéshez képest eltér azoktól vagy helytelenül alkalmazza azokat?

2) Tekintettel arra, hogy [241/1990. sz. törvény] 1. cikke az európai uniós jogrend elveinek alkalmazására kötelezi az olasz közigazgatást, valamint az EUMSZ 296. cikk második bekezdésében és [a Charta] 41. cikke (2) bekezdésének c) pontjában szereplő, a közigazgatási aktusok indokolásának kötelezettségére figyelemmel, az európai uniós joggal összeegyeztethetőnek kell-e tekinteni a [241/1990. sz. törvény] 3. cikkének és a [10/1991. sz. szicíliai tartományi törvény] 3. cikkének azon értelmezését és alkalmazását, miszerint az alanyi jogokat érintő és a nyugdíjak tárgyában a közigazgatási szerv által semmilyen mérlegelést nem engedő jogkörben hozott vegyes aktusok mentesülhetnek az indokolási kötelezettség alól, és ez az eset a közigazgatási határozat lényeges alaki követelményének megsértését jelenti-e?

3) Tekintettel arra, hogy [241/1990. sz. törvény] és a [10/1991. sz. szicíliai tartományi törvény] 3. cikke előírja a közigazgatási aktusok indokolásának kötelezettségét, valamint az EUMSZ 296. cikk második bekezdésében és [a Charta] 41. cikke (2) bekezdésének c) pontjában szereplő, a közigazgatási aktusok indokolásának kötelezettségére figyelemmel, a [241/1990. sz. törvény] közigazgatási ítélkezési gyakorlat által értelmezett 21g. cikke (2) bekezdésének első albekezdését összeegyeztethetőnek kell-e tekinteni a [241/1990. sz. törvény] 1. cikkével, amely az európai uniós jogrend elveinek alkalmazását írja elő a közigazgatási hatóság számára, és ebből következőleg összeegyeztethető-e és elfogadható-e azon lehetőség értelmezése és alkalmazása, miszerint a közigazgatási hatóság határozatának indokolását a bírósági eljárásban kiegészítheti?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

A második és a harmadik kérdésről

19 Mindenekelőtt meg kell állapítani, hogy a második és a harmadik kérdés az EUMSZ és a Charta rendelkezéseinek tisztán belső helyzetben történő értelmezésére vonatkozik, ahogyan arra maga a Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana is rámutatott.

20 E körülmények között a Bíróságnak meg kell vizsgálnia, hogy van-e hatásköre az említett rendelkezések értelmezésének tárgyában dönteni (lásd ebben az értelemben a C-245/09. sz. Omalet-ügyben 2010. december 22-én hozott ítélet [EBHT , I-13771. o.], 10. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

21 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a Bíróság hatáskörrel rendelkezik az uniós jogi rendelkezésekre vonatkozó, előzetes döntéshozatal iránti kérelmekről való döntésre olyan helyzetekben, amikor az alapeljárás tárgyát képező tények nem tartoznak ugyan az uniós jog hatálya alá, de az említett rendelkezések az említett uniós jogi rendelkezések tartalmára utalnak az érintett tagállam tisztán belső jogviszonyára alkalmazandó szabályok meghatározása érdekében (lásd többek között a C-3/04. sz. Poseidon Chartering ügyben 2006. március 16-án hozott ítélet [EBHT 2006., I-2505. o.] 22. és 26. pontját, a C-175/08., C-176/08., C-178/08. és C-179/08. sz., Salahadin Abdulla és társai egyesített ügyekben 2010. március 2-án hozott ítélet [EBHT 2010., I-1493. o.] 48. pontját, a fent hivatkozott Cicala-ügyben hozott ítélet 17. pontját, valamint a C-583/10. sz. Nolan-ügyben 2012. október 18-án hozott ítélet 45. pontját).

22 Ugyanis egyértelmű uniós érdek, hogy a jövőbeli eltérő értelmezések megakadályozása érdekében egységesen értelmezzék az uniós jogból vett rendelkezéseket vagy fogalmakat, ha valamely nemzeti szabályozás az érintett uniós jogi aktus hatálya alá nem tartozó helyzetekre adott megoldásaiban összhangban van az említett aktussal adott megoldásokkal annak érdekében, hogy a belső helyzetekben és az uniós jog által szabályozott helyzetekben azonos bánásmódot biztosítson, függetlenül attól, hogy milyen körülmények között alkalmazzák az uniós jogból vett rendelkezéseket vagy fogalmakat (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Salahadin Abdulla és társai ügyben hozott ítélet 48. pontját; a C-602/10. sz., SC Volksbank România ügyben 2012. július 12-én hozott ítélet 87. és 88. pontját; a fent hivatkozott Nolan-ügyben hozott ítélet 46. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot, valamint a C-32/11. sz., Allianz Hungária Biztosító és társai ügyben 2013. március 14-én hozott ítélet 20. és 21. pontját).

23 Ez a helyzet akkor, ha az uniós jog szóban forgó rendelkezéseit a nemzeti jog közvetlenül és feltétel nélkül alkalmazhatóvá tette az ilyen helyzetekre (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Cicala-ügyben hozott ítélet 19. pontját és a fent hivatkozott Nolan-ügyben hozott ítélet 47. pontját.

24 Ami az alapügyben szereplő jogi szabályozást illeti, a Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana egy hasonló ügyben korábban a jelen ügyben szereplő második és harmadik kérdéssel azonos kérdéseket terjesztett elő, így a Bíróságnak már választ kellett adnia arra a kérdésre, hogy a 241/1990. sz. törvény 1. cikke a Bíróság fent hivatkozott ítélkezési gyakorlatában szereplő, az uniós jogra tett olyan utalást tartalmaz-e, amely lehetővé teszi a Bíróság számára, hogy választ adjon az uniós jog értelmezésére vonatkozó, tisztán belső jogviták keretében felmerült kérdésekre (lásd a fent hivatkozott Cicala-ügyben hozott ítéletet).

25 Ez utóbbi ügyben hozott ítéletében az előzetes döntéshozatalra utaló határozatban szereplő adatok, valamint a Regione Siciliana, az olasz kormány és az Európai Bizottság által előterjesztett beadványok alapján a Bíróság úgy ítélte meg többek között, hogy a 241/1990. sz. törvény nem tartalmaz kellőképpen pontos útmutatást, amelyből arra lehetne következtetni, hogy az e törvény 1. cikkében az uniós jogból fakadó elvekre történő utalással, a nemzeti jogalkotó az indokolási kötelezettség

tekintetében az EUMSZ 296. cikk második bekezdésében és a Charta 41. cikke (2) bekezdésének c) pontjában szereplő rendelkezések, vagy pedig az aktusok indokolásának kötelezettségére vonatkozó más uniós jogszabályok tartalmára kívánt volna utalni a tisztán belső helyzetek és az uniós jog hatálya alá tartozó helyzetek azonos módon való kezelése érdekében. Ilyen körülmények között a Bíróság hatáskörének hiányát állapította meg a Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana által előterjesztett kérdések megválaszolása vonatkozásában.

26 A Bíróság a fent hivatkozott Cicala-ügyben hozott ítélet 23–25. pontjában többek között azt állapította meg, hogy egyrészt a 241/1990. sz. törvény, valamint a 10/1991. sz. szicíliai tartományi törvény különös szabályokat ír elő a közigazgatási aktusok indokolásának kötelezettségével, és e kötelezettség megsértésével kapcsolatban, másrészt a 241/1990. sz. törvény az 1. cikkében a „közösségi jogrendből fakadó elvekre” utal általánosságban, és nem konkrétan az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekben szereplő EUMSZ 296. cikk második bekezdésre és a Charta 41. cikke (2) bekezdésének c) pontjára, illetve az aktusok indokolásának kötelezettségével kapcsolatos más uniós jogszabályokra.

27 A Bíróság az említett ítélet 26. és 27. pontjában arra a következtetésre jutott, hogy nem állapítható meg, hogy az EUMSZ 296. cikk második bekezdését és a Charta 41. cikke (2) bekezdésének c) pontját az olasz jog a tisztán belső helyzetek és az uniós jog hatálya alá tartozó helyzetek azonos módon való kezelése érdekében közvetlenül alkalmazhatóvá tette.

28 Ugyanezen ítélet 28. pontjában a Bíróság azt is hozzátette, hogy a Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana nem állította azt, hogy a 241/1990. sz. törvény 1. cikkében szereplő, az uniós jogrendből fakadó elvekre történő utalás azzal a következménnyel járna, hogy az indokolási kötelezettségre vonatkozó nemzeti szabályok alkalmazását mellőzni kell az EUMSZ 296. cikk második bekezdése és a Charta 41. cikke (2) bekezdésének c) pontja javára.

29 Márpedig a jelen ügyben, ahogyan azt a Bizottság a Bíróság elé terjesztett írásbeli észrevételeiben megjegyzi, a kérdést előterjesztő bíróság nem tesz említést olyan okokról, amelyek megkérdőjeleznék azt a következtetést, mely szerint a Bíróságnak nincs hatásköre az előterjesztett kérdések megválaszolására.

30 Így az előzetes döntéshozatalra utaló határozatban a Consiglio di Stato határozatára tett utalás nem releváns. E határozat ugyanis az olasz jog más kérdéseire és más normáira vonatkozik, mint amelyek az alapügyben szerepelnek, anélkül hogy az említett határozat kapcsolódna ahhoz a kérdéshez, hogy a 241/1990. sz. törvény 1. cikke tartalmaz-e a Bíróság ítélkezési gyakorlatának értelmében vett utalást az EUMSZ 296. cikk második bekezdésére és a Charta 41. cikke (2) bekezdésének c) pontjára.

31 Emellett a Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana által annak alátámasztására előadott indokolásból, hogy miért fordul a Bírósághoz ugyanazokkal a kérdésekkel, mint amelyek a fent hivatkozott Cicala-ítélet alapjául szolgáló ügyben szerepeltek, nem tűnik ki, hogy a 241/1990. sz. törvény 1. cikkében az uniós jogból fakadó elvekre tett utalás ténylegesen a tisztán belső helyzetek és az uniós jog hatálya alá tartozó helyzetek azonos módon való kezelésének biztosítására irányul.

32 Márpedig a jelen ítélet 24. pontjában szereplő megállapításoknak megfelelően, amennyiben a nemzeti szabályozás rendelkezéseit az érintett belső helyzet megoldása érdekében kell alkalmazni – mint ahogyan az olasz jognak az alapügyben szereplő, az indokolási kötelezettségre és e kötelezettség megsértésének következményeire vonatkozó sajátos szabályai teszik –, világos, hogy ugyanezen nemzeti szabályozásnak az alapügyben szereplőhöz hasonló, az uniós jogra utaló rendelkezése nem az ilyen azonos bánásmód biztosítására irányul.

33 Az azonos bánásmód ugyanis csak akkor biztosított, ha a nemzeti jogban az uniós jog szabályaira tett utalás közvetlen és feltétel nélküli, anélkül hogy a nemzeti jog rendelkezései lehetővé tennék az eltérést az uniós jog Bíróság által értelmezett e szabályaitól (lásd ebben az értelemben a C-346/93. sz.

Kleinwort Benson ügyben 1995. március 28-án hozott ítélet [EBHT 1995., I-615. o.] 16. pontját, a fent hivatkozott Poseidon Chartering ügyben hozott ítélet 17. és 18. pontját, valamint a fent hivatkozott Allianz Hungária Biztosító ügyben hozott ítélet 21. pontját).

34 Így abban az esetben, ha a nemzeti szabályozásban egyaránt megtalálhatók a valamely belső jogi kérdés megoldására szolgáló olyan különös szabályok, mint amelyek az indokolási kötelezettségre vonatkozóan a jelen ítélet 4–7. pontjában szerepelnek, és az uniós jogból fakadó elvekre utaló rendelkezés is – ahogyan az a jelen ügyben is megvalósul –, akkor a szóban forgó nemzeti szabályozásból világosan ki kell tűnnie annak, hogy ugyanazon belső jogi kérdés megoldására nem a nemzeti jog különös szabályait kell alkalmazni, hanem az uniós jogból fakadó elveket.

35 A jelen ügyben, tekintettel a Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana által az előzetes döntéshozatalra utaló határozatban előadottakra, nem tűnik úgy, hogy az olasz jogalkotó az indokolási kötelezettség tekintetében a tisztán belső helyzeteket az olasz jog indokolási kötelezettségre és az e kötelezettség megsértésére vonatkozó különös szabályai helyett az EUMSZ 296. cikk második bekezdésének és a Charta 41. cikke (2) bekezdése c) pontjának hatálya alá kívánta volna helyezni.

36 A Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana nem mutatott be olyan bizonyítékokat sem, amelyekből arra lehetne következtetni, hogy a 241/1990. sz. törvény 1. cikkében szereplő, az uniós jogból fakadó elvekre történő utalás ténylegesen az EUMSZ 296. cikk második bekezdésében és a Charta 41. cikke (2) bekezdésének c) pontjában szereplő rendelkezések, vagy pedig az aktusok indokolásának kötelezettségére vonatkozó más uniós jogszabályok tartalmára vonatkozik.

37 Ilyen körülmények között nem állapítható meg, hogy az EUMSZ 296. cikk második bekezdését, a Charta 41. cikke (2) bekezdésének c) pontját, vagy pedig az aktusok indokolásának kötelezettségére vonatkozó más uniós jogszabályokat a 241/1990. sz. törvény 1. cikke önmagukban közvetlenül és feltétel nélkül alkalmazandóvá tette annak érdekében, hogy a tisztán belső helyzetek és az uniós jog hatálya alá tartozó helyzetek azonos módon való kezelését biztosítsa, függetlenül attól, hogy milyen körülmények között alkalmazzák e rendelkezéseket.

38 Következésképpen a Bíróság nem rendelkezik hatáskörrel az előzetes döntéshozatalra előterjesztett második és harmadik kérdés megválaszolására.

Az első kérdésről

39 A fenti megállapításokból az következik, hogy az első kérdés valójában arra irányul, hogy a Bíróság olyan általános kérdéssel kapcsolatos tanácsadó véleményt fogalmazzon meg, amely nem függ össze a Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana előtti jogvita megoldásával.

40 Márpedig a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint az előzetes döntéshozatalra utalást nem az általános vagy hipotetikus kérdésekkel kapcsolatos tanácsadó vélemények megfogalmazása indokolja, hanem a jogvita tényleges megoldásának szükségessége (lásd a C-314/96. sz. Djabali-ügyben 1998. március 12-én hozott ítélet [EBHT 1998., I-1149. o.] 19. pontját, a C-147/02. sz. Alabaster-ügyben 2004. március 30-án hozott ítélet [EBHT 2004., I-3101. o.] 54. pontját és a C-617/10. sz. Åkerberg Fransson ügyben 2013. február 26-án hozott ítélet 42. pontját).

41 Következésképpen az első kérdést elfogadhatatlannak kell tekinteni.

42 E körülmények között nem szükséges megvizsgálni azt a kérdést, hogy a Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana az alapjogvita összefüggései között az EUMSZ 267. cikk értelmében vett bíróság-e.

A költségekről

43 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (ötödik tanács) a következőképpen határozott:

1) **A Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana (Olaszország) 2012. június 19-i határozatával előterjesztett első kérdés elfogadhatatlan.**

2) **Az Európai Unió Bírósága nem rendelkezik hatáskörrel arra, hogy választ adjon a Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana 2012. június 19-i határozatával előterjesztett második és harmadik kérdésre.**

Aláírások